4 Lež má krátké nohy, daleko neujde. Hlad je nejlepší kuchař. Práce kvapná, málo platná. Strach má velké oči. Zvyk je železná košile. Žádnému pečený holub do úst nevletí.

1 Prohlížíme si kreslený obrázek, jehož námětem je les a život v něm.

Možné řešení: Motýl si prohlíží turistickou značku. Z pařezu ho sleduje kos, který právě ulovil k obědu žížalu. Hlemýžď se asi směje a přemýšlí o berušce. Žížala se dívá, jak se šnek tahá s ulitou.

2 K narozeninám jsem dostal knížku (4. p.). Zajíc okusoval stromek (4. p.). Vyprávěl nám o zvířatech (6. p.). Nepočítal s námi (7. p.). Krátké sukně sluší mladým dívkám (3. p.). Lékař mu na čtení předepsal silnější brýle (4. p.). Nezapomeň mi (3. p.) zatelefonovat. Lakomec byl chtivý peněz (2. p.). Paní učitelka nebyla spokojená s našimi výsledky (7. p.). Nevnímal nás (4. p.), protože byl začtený do knihy (2. p.). Milan se při hodině bavil se spolužákem (7. p.). Zimní pobyt na horách prospívá našemu zdraví (3. p.). Koupil mamince (3. p.) k svátku kytičku (4. p.).

L

Necháme děti vyjmenovat různé činnosti a vše, co můžeme v lese vidět. Pak je necháme vyjmenovat, co se v lese dělat nesmí – z toho uděláme závěr, jaké by mělo být správné chování v přírodě a co je ochrana přírody.
Např.: co můžeme vidět v lese – ptáčka se žížalou, zajíce, motýla, stromy, šneka, jelena, houby, broučky, pařez, cestu,
co můžeme dělat – sbírat houby, pozorovat jelena, sledovat zajíce, hledat broučky,
co nesmíme dělat – kopat do hub, rušit zvířata, lámat větve, trhat květiny, rozdělávat oheň, pohazovat odpadky.

učebnice s. 74

3 Zavolej babičce (holý). Pavel se napil džusu (holý). Babička pěstuje na zahrádce ředkvičky, mrkev a cibuli (několikanásobný). Marek se svěřil se svým problémem (rozvitý) kamarádovi (holý). Koupila jsem bratrovi (holý) dvě knížky (rozvitý). Maminka mě (holý) požádala, abych přinesla ze samoobsluhy mléko a máslo (několikanásobný). Horolezci zdolali strmý vrchol (rozvitý). Břehy řeky (rozvitý) lemovala přístaviště s pramicemi. Nemohli jsme se dočkat prázdnin (holý). Tatínek sbírá poštovní známky a pivní tácky (rozvitý – několikanásobný). Dříve se lidé báli bouřky (holý), protože si nedovedli vysvětlit příčiny jejího vzniku (rozvitý).

4 a, b) uhodit hřebík na hlavičku – správně něco říci, uhodnout; prásknout do bot – utéci, zmizet (od svých povinností); dostat za vyučenou – být vytrestán (něčím nebo někým); zvednout kotvy – odejít; mít tuhý kořínek – mít pevné zdraví (dobře se cítit ve vysokém věku); dělat si z někoho dobrý den – dělat si z někoho šprýmy

5 **Možné řešení:** viděli jsme pláž, řekl to všem, stavěli komín, mluvili jsme o něm, souhlasil s maminkou, přemýšlela o nás, jedl kaši, radil jí, bál se vlka, zajímali se o každého, měli pole, neviděl nikoho, řídil auto, četl něco, rozuměl řece, zatelefonoval mi, bere lék, poslal vás tam, dotkl se míče, půjčil to komukoli, opravoval počítač, nesl tašku, divil se čemukoli, hráli na schovávanou, slyšeli jsme písničku

L

Bouřka – atmosférický jev, při kterém dochází k vybíjení atmosferické elektřiny mezi oblaky a zemí (blesk), provázené hřměním, blýskáním, popřípadě větry a deštěm. Vznik bouřky je vázán na vytváření mohutných tzv. bouřkových mraků (lat. cumulonimbus), v nichž jedině může vzniknout rozdíl elektrického potenciálu dostatečného pro existenci blesků.
Je-li pozorován blesk bez výrazného zahřmění, nejde o bouřku, ale o blýskavici.
Většina bouřek v České republice trvá do 30 minut. Bouřka je u nás výrazně sezónním jevem, velká část jich připadá na období od dubna do srpna.

Za bouřky nesmíme zůstávat poblíž osamělých vysokých stromů nebo budov nechráněných bleskosvodem apod. Pokud jsme během bouřky v otevřené krajině a nemůžeme se skrýt, je nejbezpečnější lehnout si na zem.

Jedu autem – kým, čím/jak? – Pu, žije ve městě – v kom, čem?/kde? – Pu